

Szegő György köszöntő beszéde

Géczi János költő, biológus – tanár és szerkesztő. Összetett alkotó személyiség, Bán András megnyitója előtt – hely híján inkább csak laudálnám munkáját.

Géczi saját interpretációja szerint neki máig a természet a nagy témája. A „téma” kifejezés használata a kortárs vizuális művészet közegében eleve sikamlós. De őt mindig az élet, a természet foglalkoztatta. Így, bár mindig művész akart lenni – biológiát tanult. Zárójelben: biológusként nemrég az MTA doktora lett.

És igen, a létezés foglalkoztatja költői-képalkotói fantáziáját. Ezért képpé manipulálja a szövegeket. De – hogy azok a képeiben ne mint olvasás-foszlányok jelenjenek meg – inkább jelként, a teljesség vizuális élményeként használja őket. Torzít, felbont és ezt közvetíti. Különféle gépekkel – xeroxszal, fénymásoló-masínákkal, plakátok lefényképezésével – mindezeket gyűjtve készül, halad. Azután ezekkel kísérletezve alkot képet. Részekre bont és visszaépít, hogy később a képcsínáló folyamatban, szinte a rétegek szövegszerkesztésével: kihámozza a töredékeket.

Ennek a módszernek szerelmetes megszállottja. Ezzel a módszerrel dolgozott oktató munkájában is. A múlt héten – a kiállítás építésénél – mini work-shopok keretei között bárkit fogadott itteni munkáját megnézni, ha lehet megbeszélni. A „tanár úr” közönségét így az alkotás aktív részesévé avatja. Ünnepelesen azt remélem, hogy ma este a vernisszázson a vendégek nem fogják vissza magukat, és tetszés szerint: szemmel / szívvel kiélvezik Géczi János speciális képi világát.

Szegő György DLA
a Műcsarnok művészeti igazgatója